

Abstrakt

Úprava extradičního řízení v mezinárodním právu

Předmětem zkoumání předkládané disertační práce je institut extradice. Téma vydávání osob jedním státem druhému státu za účelem jejich trestního stíhání nebo uložení či výkonu trestu je velice aktuální. Stále postupující proces globalizace a snadné možnosti cestování umožňují pachatelům trestných činů skrývat se před spravedlností v různých státech. Extradice tak hraje velmi důležitou roli jak při vydávání pachatelů „běžných“ trestných činů, tak významně napomáhá v boji proti nadnárodnímu organizovanému zločinu, kyberkriminalitě či jiným formám přeshraniční kriminality. Spolupráce států při vydávání osob je tak naprosto klíčová v boji proti beztrestnosti pachatelů trestných činů.

Extradiční právo lze dělit na právo materiální a právo formální. Materiální extradiční právo se zabývá zejména zkoumáním podmínek pro vyhovění extradiční žádosti. Formální extradiční právo představuje souhrn procesních opatření souvisejících se zahájením extradičního řízení, jeho průběhem a skončením. Tématem předkládané disertační práce je „Úprava extradičního řízení v mezinárodním právu“, avšak předmět práce je vymezen úžeji. Práce se zabývá pouze formálním extradičním právem, resp. tou jeho částí, která má mezinárodní rozměr. Jedná se o téma, které na rozdíl od materiálního extradičního práva dosud není komplexně zpracované.

Cílem disertační práce je zkoumání formálních aspektů extradice, které přesahují vnitrostátní právní úpravu. Disertační práce se tak nevěnuje popisu extradičního řízení v konkrétním státě, ale zkoumá opatření, která musí státy učinit, aby vůbec mohlo dojít k zahájení extradičního řízení, a opatření, která následují v jeho průběhu a po rozhodnutí dožádaného státu o extradiční žádosti státu dožadujícího. Výzkumnou otázkou práce tak je, jaké formální aspekty a náležitosti se pojí s institutem extradice a jak se tyto aspekty a náležitosti liší v závislosti na rozdílných právních úpravách, vývoji či právních tradicích rozličných států.

Disertační práce obsahuje vysvětlení terminologie související s extradičním právem, podrobný popis historického vývoje extradice od starověku až do 21. století a komplexní přehled pramenů právní úpravy extradice, a to jak mezinárodních smluv, tak i pramenů jiných, např. ujištění o vzájemnosti či jednotných právních předpisů různých států. Disertační práce dále popisuje jednotlivé formální prvky extradice, věnuje se rozboru různých forem styku států,

vysvětluje možnosti mezinárodního pátrání po osobách a podstatu vazby osoby v extradičním řízení. Práce se detailně věnuje formálním náležitostem extradičních žádostí, a to včetně uvedení konkrétních příkladů u vybraných států. Disertační práce obsahuje rovněž rozbor možností postupu v případech, kdy dožádaný stát shledá nedostatky v extradiční žádosti, nebo když o vydání konkrétní osoby požádá souběžně více států. Práce dále popisuje povinnost a možnosti notifikace rozhodnutí dožádaného státu o extradiční žádosti a obsahuje rozbor postupu realizace vydání a s tím souvisejících důsledků, je-li žádosti o vydání dožádaným státem vyhověno.

Disertační práce nabízí komplexní přehled formálních aspektů pojících se s institutem extradice z mezinárodněprávního pohledu, jejich srovnání z hlediska požadavků mezinárodních smluv či vnitrostátních právních předpisů různých států a jejich promítnutí v aktuální judikatuře mezinárodních soudů.

Klíčová slova: extradice, mezinárodní justiční spolupráce ve věcech trestních, formální extradiční právo